

عنوان مقاله:

درآمدی بر مفهوم شناسی اقلیم فرهنگی با تاکید بر اقلیم بندی فرهنگی ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات راهبردی فرهنگ، دوره 4، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

علی احمدی - عضو گروه فرهنگ و تمدن دانشکده معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات دانشگاه امام صادق علیه السلام. a.ahmadi@isu.ac.ir

خلاصه مقاله:

اقلیم فرهنگی در مطالعات ناحیه شناسی و کشورشناسی از اهمیت بسزایی برخوردار است؛ چراکه یکی از ضروریات آمایش فرهنگ آگاهی از ویژگی ها و خصیصه های فرهنگی یا به اصطلاح شناخت «اقلیم های فرهنگی» است. ورود به حیطه اقلیم بندی فرهنگی نیازمند تبیین و تفسیر ابعاد و وجوه مختلف مفهوم اقلیم است. چون این مفهوم در چهارچوب آمایش فرهنگ راهگشای برنامه ریزی های کلان ملی و سیاست گذاری های راهبردی قلمداد می شود. این سیاست ها باید متناسب با اقتضانات فرهنگی و ظرفیت های محیطی اقلیم های مختلف ارائه شود تا در چهارچوب رعایت اصول آمایش فرهنگ، هم باعث رشد و شکوفایی بیشتر هر اقلیم گردد و هم زمینه های توسعه و گسترش عدالت فضایی در کشور فراهم آید. این پژوهش درصدد پاسخ به این سوالات است: مفاهیم و تعاریف اقلیم فرهنگی چیست؟ ضرورت و اهداف اقلیم بندی فرهنگی چیست؟ شاخص ها، مولفه ها و روش ها در اقلیم بندی کدام اند؟ پاسخ به این پرسش ها با روش اسنادی و مراجعه به منابع کتابخانه ای حاصل شده است که نتایج آن دستیابی به برخی از مهم ترین عناصر اقلیم فرهنگی از جمله خلقیات، شخصیت شناسی اقلیم، ظرفیت های تاریخی و جغرافیایی است که در بافتار اجتماعی و فرهنگی و تاریخی شکل می گیرد.

کلمات کلیدی:

اقلیم فرهنگی، آمایش فرهنگ، جغرافیای فرهنگی، اقلیم بندی فرهنگی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029064>

